

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschijnt eens per week, 's zaterdags. Men schryft in te Tongeren by de W. J. P. COLLEE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, n° 17. en by alle postdirecteurs. Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz. moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooral betaelbaar is bepaald op 5 fr. per jaer. * * * * * 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel. 15 *
De reklamen * * * * * 25 *

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duidelijk uitdrukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laatste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, geeieten voordeliger conditiën.

TONGEREN, 1 FEBRUARY.

Nog altyd hoop van vrede.

De zaken van den vrede blyven altyd voorspoedigly voortgaen. De hoven van Frankryk en Engeland hebben aen het kabinet van Weenen laten weten dat zy bereid zyn de vredesonderhandelingen te hernemen op de grondslagen der voorwaarden door Oostenryk voorgesteld en door Rusland aenvaard. Die tyding is van Weenen naer St-Petersburg overgezonden en de Czaer heeft verklaerd bereid te zyn om zonder verder uitstel de onderhandelingen te beginnen.

Er is meer: de stad waer het vredekongres zal gehouden worden is reeds, met de algemeene toestemming der groote mogendheden, vastgesteld. 'T is te Parys dat de volmagtigden van Rusland, Oostenryk, Pruisen, Turkyë, Engeland en Frankryk zullen samenkomen. Men had eerst gesproken van Weenen, maer het schynt dat de Czaer van zynen gebuer de keizer van Oostenryk weinig te vreden is, om dat deze zich sedert eenige maenden al te sterk ten voordeele der bondschappelyke mogendheden verklaerd heeft. Men heeft gepraet van Brussel, maer men heeft de volkomene onzydigheid van ons land willen eerbiedigen. Londen is van de hand gewezen ter oorzaak der oorlogzuchtige taal van verscheidene engelsche dagbladen die, gelyk wy in een vorig artikel gezegd hebben, van gevoelen zyn dat de vrede nu nog niet kan gemaakt worden. Er bleef dus geene andere plaets over dan Parys en men verzekert dat de Czaer zelf zou gevraagd hebben dat de onderhandelingen in de hoofdstad van het fransch keizerryk zouden plaets hebben. De koningin Victoria, deswegens door keizer Napoleon geraedpleegd, heeft, zoo men verzekert, den kens van den Czaer ten vollen goedgekeurd. Dus zal Parys zynen naem leenen aen het traktaet het welk zoo wy verhoopen, eenen langdurenden vrede aen Europa zal verzekeren.

Al die tydingen welke uit goede bronnen voortkomen, versterken ons in de overtuiging dat de oorlog niet zal voortduren, en dat welhaest geheel Europa eene volkomene vrede zal genieten.

In afwachting dat de vrede zal gesloten worden, zullen de strydinge mogendheden wegens een wapenstil-

EENE WANHOPIGE DAED.

(Vervolg en einde.)

Eene uer vóór zonnenondergang zag men aen het uiterste einde van Sackville mynheer Shwab zegepraalend opkomen; hy diende tot voorwacht aen de muziek. Het leger der muzikanten defileerde in deze straet, die de breedste is van al de straten der wereld, en schikte zich in orde voor Post-Office. Eene symphonie diende tot voorspel; elke muzikant, volgens het gebruik, speelde zyn liefste stuk, met deze edele vryheid die den engelschen kunstenaar kenmerkt. Daarna begonnen dry honderd instrumenten te samen te spelen.

Celestinus, van het hoogste zynere venster, dankte de kooristen en de muzikanten, en in zyne koninglyke mildadigheid gebood hy aen Greamesh de legerschaer met de brouwery van Luxton te beschenken.

Greamesh boog zich.

Doch het was gemakkellyk te zien dat Greamesh zich geweldig bedwong om geene hevige wanhoop te laten ontsnappen.

Dewyl het ten negen uren 's avonds zeer donker was ter oorzaak van een onweder, kon Celestinus niet wederstaan aen de begeerte van op eene onbekende wyze uit te gaen, om te hooren wat men in de wandelplaetsen van hen zegde. Er was veel volk in Phoenix-Park. De zeeman sloop heimelyk in de hoopen, en zyne nieuwsgierigheid had reden van voldaan te zyn. Men sprak er van twee fransche zeelieden die Dublin in staat van belegering gesteld hadden.

Werklieden van Richard Schwab, bedienden van het Post-Office, kalanten van Greamesh, die allen rechtstreeks meer belang dan de andere burgers in deze wonderlyke zaak hadden, deden zich door de hevigheid hunner woorden aenmerken.

Het is niet regtvaerdig, zegde men in dezen groep, dat twee of dry ryke personen voor geheel de stad betalen. Deze dwaasheid der muziek heeft nog eens twee honderd

stand overeenkomen; men zegt zelfs dat de voorbereidende overeenkomst reeds zou gemaakt zyn. Iloopen wy dan en hopen wy met volle betrouwen op eenen spoedigen, bestendigen en langdurenden vrede!

Kamer der Volkvertegenwoordigers.

De Kamer heeft zich, verleden zaterdag en maendag enkel ogehouden met verzoekschriften, maer die al niet zonder belang waren. Het eerste ingezonden door landbouwers van Haver en Hofstade, verzette zich tegen de openbare verhueringen van goederen behorende armgestichten die, terwyl zy de fortuin der armen begunstigen, er eenen hoop bymaken, door de verhooging der landpachten, ontstaan uit de mededinging en de uitdrukking op de landbouwers. De verzoekers vragden insgelyks dat die goederen uit er hand en voor niet minder dan 18 jaren zouden verpacht worden, en dat er den pachter, die gedwongen is zyne hofstade te verlaten, eene schade-vergoeding zoude toegestaan worden voor de vette die hy heeft laten liggen en de verbeteringen die hy aen de landen toegebracht heeft, enz. Verscheidene leden hebben het wettig genomen, en byna allen zyn het eens, dat het gevaerlyk ware de wet te doen tusschenkomen tusschen de eigenaers en de pachters, en dat het veel beter is hen vryelyk te laten geworden, in de maet der artikels van het burgelyk wetboek. M. de minister der justitie heeft, voor wat het openbaar verpachten der armoederen betreft, geantwoord dat de wet moet blyven gelyk zy is; en aengaende de schadevergoeding der vette en werkingen, tusschen den aankomenden en den aftredenden pachter, dat er deswege geene veranderingen te doen zyn, dat de artikels 1774 en 1777 van het burgerlyk Wetboek al de gevallen voorzien hebben.

Daerna is er beraedslaagd geweest over eene menigte petitiën, die nog alle dagen de Kamer toekomen, en welke vragen dat de uitstel voor de niet gediplomeerde veeartsen, om hun examen te doen, verlengd worde, en dat zy, intuscontyd, hun beroep zouden mogen voort blyven uitoefenen.

Ongelukkiglyk de wet is klaer; zy verbiedt uitdrukkellyk aen al wie geen diploma heeft, de dieren te

ponden uit de beurs van M. Greamesh genomen.

Andere stemmen zegden:

— Indien deze grillen der zeelieden blyven duren, in acht dagen zyn Greamesh en Richard geruineerd.

— Het is klaer.

— En wat wilt gy dat men doe?

— Men heeft gisteren naer het gouvernement geschreven.

— Schoon middel! Het gouvernement zal niets doen.

— Het zal hen krygsbenden zenden.

— Ho! zy laghen met de krygsbenden!

Het ongelukkigste is dat er voor deze twee zeelieden te Dublin een aenhang gemaakt wordt.

— Een aenhang?

— Ja, de armen zyn voor hen. Dezen avond hebben de muzikanten, dronken van porterbier en van ale, uitgeroepen: Hurrah for Celestin! en het was Greamesh die betaelde! Ho! dit kan niet lang duren.

— Hoort gy de kooristen die een lied gemaakt hebben? De menigte liep naer de zangers die Phoenix-Park doorliepen. Celestinus keerde zich om en bleef regtover M. Richard staan.

— Ho! ik verlaet u niet; zegde hem M. Richard stilte-kens.

— Zy op uwe hoele, M. Richard, speel de rol van bewaker niet, zy op uwe hoele!

— Kapitein, keer weder, keer weder, het is te laet; uw vriend zal eenigen slechten aanslag doen.

— Zy gerust, myn vriend heeft myne onderrigtingen... Welnu, M. Richard, gy moet my eenen raed geven; neem mynen arm en laet ons als goede geburen klappen.

— Kapitein, ik zal verblyd zyn van u eenen raed te kunnen geven.

— Ja, onderwege geef my eenen raed... Ik zou geerno trouwen; wat denkt gy er van?

— Maer... kapitein... ik denk...

— Gy verstaet, M. Richard, dat ik en Xaverius in deze eenzaamheid niet kunnen leven; wy hebben pligten jegens

meesteren, al bezat hy nog zoo veel ondervinding en kennissen.

De Kamer heeft daarna het onderzoek begonnen van den budget der binnenlandsche zaken.

— Een persoon zeer goed met den graenhandel bekend, deelt aen de nieuwsbladeren de beweegredens mede, waerop hy de hoop staet dat de pryzen der eetwaren hier te lande al spoedig tot hunnen voormaligen taks zullen terug keeren. Hy rekent er op, dat eerlang de tarwe zal dalen tot 25 franks per hektoliter, de rogge tot 15 fr. en de aardappelen tot 5 fr. per 100 kilos.

De beweegredens zyn:

1° De vredesberigten komen aen op het tydstip dat de schepvaart van de noordelyke graenlanden zal kunnen hervat worden;

2° Het staken der vervoeren van oorlogsgierief naer Turkyën zal de vracht der schepen op hunnen gewonen taks doen terugkomen;

3° In het jaer 1855 zyn er 1,189,000 hektoliters tarwe en 220,000 hekt. rogge in Belgie in verbruiking ingevoerd. Die aanzienlyke hoeveelheid van 1,409,000 hektol. tarwe en rogge uit het buitenland ingevoerd, behalve 7 miljoen kilos aardappelen, moet toereikend geweest zyn tot het vervullen van het te kort in den oogst, hetwelk voor elk gewoon jaer op 750,600 hekt. wordt gerekend.

Daerenboven is er in consumtie ingevoerd 2,860,761 kilos meel, 2,277,148 kilos boekweit, 8,500,452 kilos boonen, peerdeboonen, enz., 35,857,909 kilos gerst en spelt en 6,255,088 kilos haver.

4° Op 1 januari laetstleden bestonden er in den entrepot van Antwerpen 400,000 hekt. tarwe, 276,000 hekt. rogge, en 6,000 hekt. meel, niet mede gerekend groote hoeveelheden boekweit, boonen en gerst.

De daling doet zich ook in het buitenland gevoelen, en diensvolgens zullen de hoeveelheden niet meer uit-gevoerd worden. Daer nu de afslag de bezitters der 682 duizend hekt. tot verkoopen zal aanspooren, zoo zal die massa in de verbruiking komen.

5° Het is stellig, dat de pachters nog groote hoeveelheden van graen in hunne schuren hebben. Verscheidene voordelige jaren hebben hen toegelaten op de ryzing der

de samenleving te kwyten...

— Welnu, ik denk dat indien gy liefde tot eenige jonge dochter hebt...

— Neen, M. Richard, neen; nu hebben wy aanspraken; wy beoogen ryke erfgenamen; wy hebben onzen keus gedaan.

— Ho! zegde M. Richard met eene verstikte stem, gy hebt eenen keus gedaan?

— Twee keuzen... Meent gy dat de familien zullen toestemmen in ons uit te trouwen?...

— Maer waarom niet? zegde de gebuer met eene bevende stem. Zyt gy geene brave jongelingen?...

— 'T is hetgeen wy ook zeggen...

M. Richard viel in eene diepe mymering, en nadat hy eenigen tyd gezwegen had, zegde hy aen Celestinus:

— Luister, kapitein, gy hebt my eenen raed gevraagd, ik wil u den raed van eenen vriend geven; laet gy het my toe?

— Spreek, myn gebuer

— Gy gaat u een helsch leven bereiden, geloof het wel; Dublin is u eene herstelling verschuldigd, men zal ze u geven, ik spreek er borg voor. De maetschappy van verzekering, het bewind der postery en ik, zullen eene opoffering doen: wy zullen u met eenen keer ryk maken, en u met twee honderd duizend franken en de vryheid op den weg van Frankryk stellen.

Celestinus bleef stilstaan en bezag sterlings de oogen van M. Richard.

— Gebuer, zegle hy na eene lange stilzwygendheid, als wy deze fortuin in onze brievenasch en onze lout uitgedaen zullen hebben, alsdan zal men ons ophangen.

— Ho! riep M. Richard uit, vrees niet; honderd notabellen van Dublin, met den sherif aen het hoofd, en ik, zweren dat men u geen kwaad zal doen, en dat het u zal toegelaten zyn met uwe fortuin en de vryheid naar uw land weder te keeren.

— Dit vraegt overdenking, gebuer... Luister, ziehier een middel... gy zult twee honderd duizend franken aen mynen